

ת"פ 19442/08/15 - מדינת ישראל- פמ"ד נגד סלי בן פנחס חוה

בית משפט השלום בבאר שבע

ב' חשוון תשע"ח
22 אוקטובר 2017

ת"פ 19442-08-15 מדינת ישראל נ' חוה
תיק חיצוני: 1385/14

לפני המאשימה
נגד הנאשם
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל- פמ"ד ע"י ב"כ מתמחה נורית מעתוק
סלי בן פנחס חוה

ע"י ב"כ עו"ד מוטי יוסף

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדיון

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין עברות של נסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 415 סיפא, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, בניגוד לסעיף 420, בנסיבות סעיף 418 סיפא, ביחד עם סעיף 414(1) ו - (3) לאותו חוק.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן כא/1, בהן הודה הנאשם במסגרת הסדר טיעון, הכין הנאשם, במרמה, מסמך מזויף הנחזה להיות זכרון דברים בינו לבין מר בנימין כהן ז"ל (להלן: "המנוח"), אשר נפטר ביום 06.01.13, למכירת דירתו של המנוח לנאשם.

על פי המפורט בזכרון הדברים המזויף, שולם סך בן 175,000 ₪ במעמד החתימה ויתרה נוספת, בסך בן 280,000 ₪, אמורה היתה להיות משולמת בעתיד.

במהלך השבעה על מות המנוח, הגיע הנאשם לבית משפחתו וטען בכזב, כי המנוח מכר לו את הדירה וכי שילם המקדמה בת 175,000 ₪ במזומן.

בני משפחת המנוח נטלו את זכרון הדברים לבדיקה והוברר, כי המדובר היה במסמך מזויף וכי החתימה של גביו אינה תואמת חתימת המנוח. עוד הוברר, כי המנוח ערך זכרון דברים אמיתי למכירת הדירה, עם אדם אחר, וכי החתימה

שהיתה נחזית להיות חתימתו על זכרון הדברים המזויף הועתקה מאותו מסמך, אלא, שבטעות הועתקה חתימת הקונה שם, שלא הוצבה במקום הנכון במסמך.

בהמשך, אף הצהיר הנאשם בכזב בפני עו"ד, במסגרת תצהיר שנערך, כי המנוח חתם על זכרון הדברים המזויף, בידעו שאינו מצהיר אמת.

עוד נטען בכתב האישום, כי העבירות נעברו בנסיבות מחמירות, שהן, בין היתר, ניצול פטירת המנוח, בניסיון לגזול חלק מירושתם של בני משפחתו, תוך שימוש במסמך מזויף ואף הצגתו בהליך שיפוטי.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן והורשע על פי הודאתו, והוסכם, כי המאשימה תגביל טיעוניה לעונש מאסר בפועל בין שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, אם ימצא הנאשם מתאים לכך, כאשר ההגנה תוכל לטעון כראות עיניה. עוד סוכם, כי הצדדים יעתרו יחדיו להשית על הנאשם מאסר מותנה ופיצוי בסך ₪ 15,000 למשפחת המנוח - המתלוננים.

בהתאם להסדר, הופנה הנאשם לחקירת שירות המבחן למבוגרים, אשר נתבקש גם לבחון שאלת הרשעתו בדיון. המאשימה לא התנגדה להפניה לתסקיר כאמור ולבחינת שאלת ההרשעה, אך הדגישה כי עמדתה תהיה בכל מקרה להרשעת הנאשם בדיון.

ראיות לענין העונש ולענין ההרשעה בדיון.

התביעה לא הגישה ראיות כלשהם במסגרת פרשת העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מכתבי המלצה ממשרדי עו"ד שהנאשם מעניק להם שירותי שליחויות (נ/א', נ/ב1); מסמכים רפואיים בנוגע לרעית הנאשם (נ/2 א'); אישורים בדבר קבלת גמלת נכות כללית של רעית הנאשם (נ/ב2); מכתב שחרור רפואי בנוגע לאבי הנאשם (נ/3). לאחר שמיעת פרשת העונש, בטרם מתן גזר הדין, הוגשו, בהסכמת התביעה, שני מכתבי המלצה נוספים ממשרדי עו"ד.

במהלך הדיון בפרשת העונש, אף הוצגו, מטעם ההגנה, אישור כניסה של הנאשם לבית המשפט (פג תוקף); אישור כניסה למתקני רשות האכיפה והגביה (בתוקף); תעודת עיוור של אבי הנאשם.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר, המפרט את נסיבותיו האישיות, כבן 37 שנים, נשוי לאב לשניים.

בעל עסק המספק שירותי שליחויות למשרדי עו"ד.

למרבה הצער, סובלת רעית הנאשם מבעיות בתחום בריאות הנפש ומוכרת כנכה. בשל כך, נושא הנאשם בנטל הטיפול בבית ובילדים.

הנאשם לא גויס לשירות צבאי, וטרם פתיחת העסק הנוכחי, עבד כסדרן בתחנת מוניות.

הנאשם הודה בפני שירות המבחן בעבירה והביע חרטה, אך למרות ניסיונות שנערכו עמו, התקשה להעמיק את הבנתו בנוגע לדפוסיו הבעיתיים.

שירות המבחן התרשם מנאשם שהוא בעל מערכת ערכים נורמטיבית ביסודה.

לנוכח מאפייניהן הקשים של העבירות שעבר הנאשם, לאחר חשיבה, תכנון והערכות מוקדמת, עבירות העלולות להביא לשלילת ירושתם של בני משפחת המנוח - לא מצא שירות המבחן להמליץ על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בענינו של הנאשם.

עם זאת, בא שירות המבחן בהמלצה, להסתפק בענישה בדמות צו של"צ, בתוספת פיצוי לנפגעי העבירה וכן מאסר מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס

הנאשם הופנה להערכת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, אשר מצא אותו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב, והשלימה אותן על-פה.

המאשימה הדגישה את הפגיעה הפוטנציאלית בבני משפחת המנוח ואף בכבודו של המנוח.

לדברי המאשימה, פעל הנאשם בתחכום, תוך יצירת מצג שווא.

המאשימה עותרת להשתת עונש על הרף העליון שסוכם במסגרת הסדר הטיעון.

ההגנה הדגישה נטילת האחריות על ידי הנאשם.

ההגנה הפנתה לתיקון המשמעותי בכתב האישום.

ההגנה עתרה להימנע מהרשעת הנאשם בדין, והרבתה לטעון בנוגע לפגיעה העלולה להיגרם לו, אם יורשע.

בדברו האחרון, הביע הנאשם התנצלות. סיפר על נסיבותיו האישיות. ביקש להימנע מהרשעתו.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם חמורות.

הנאשם פעל, בתחכום, לאחר תכנון מראש.

הנאשם פעל למען בצע כסף, במטרה לגרוף רווח כלכלי קל, על חשבון משפחה השרויה בצער ובאבל, תוך ניצול מצוקתה לאחר פטירת ראש המשפחה.

מדובר בנסיון מרמה בקנה מידה גדול, במטרה לגזול את דירת המנוח. על פי רוב, דירה היא הרכוש המשמעותי ביותר שצובר אדם במהלך חייו.

מעבר לפגיעה האישית בבני משפחת המנוח, המדובר בעבירות החותרות תחת מערכת המסחר והכלכלה במשק, שכן פוגעות באמון שניתן ליחס למסמכים כתובים. כמפורט בכתב האישום, אף הגדיל הנאשם לעשות בחתמו על תצהיר כוזב, שיועד לשימוש בהליך משפטי.

בנסיבות אלה, מחויב בית המשפט להעביר מסר תקיף וחד משמעי, בדמות ענישה מרתיעה, במישור המעשה, כלפי כל

מי שיהיה לעבור עבירות מסוג זה.

אשר לשאלת הרשעת הנאשם בדין: הכלל הוא, כי מי שעבר עבירות - יורשע בדינו. אי הרשעה במצב בו נקבע, כי אדם עבר עבירה, תוארה בפסיקת בית המשפט העליון כ"חריג שבחריג".

המבחן הנוהג, כיום, לענין זה, הוא דו ראשי: ראשית, על בית המשפט לבחון, האם טיב העבירה מאפשר הימנעות מהרשעת הנאשם בדין. שנית - על הנאשם להוכיח פגיעה קונקרטית העלולה להיגרם לעתידו המקצועי, שהיא בלא יחס לתועלת החברתית שתצמח מהרשעתו בדין.

במקרה דנן, טיב העבירה הוא מעשה מרמה מתוחכם, שנעבר תוך תכנון מראש. בית המשפט אינו מוצא, כי מעשה מרמה מתוכנן הוא מקרה המאפשר ביטול הרשעת הנאשם.

יתר על כן, הנאשם לא הצביע על כל אפשרות לפגיעה קונקרטית בעתידו המקצועי. למעשה, נסמכת המלצת שירות המבחן, בעיקר, על חששות סובייקטיביים של הנאשם. הכניסה לבתי משפט, לגורמי התביעה או ההוצאה לפועל אינה מוגבלת לאנשים הנעדרים הרשעות פליליות שהרי, מידי יום ביומו, מגיעים מאות, ואף אלפים, נאשמים בהליכים פליליים, חלקם בעלי עבר פלילי מכביד, לדיונים. התיק הממתין לבירור דין בפרשה זו ואף הרשעת הנאשם בתיק זה - לא מנעו ממנו להמשיך ולעסוק בעבודתו כשליח משפטי, בעסק פרטי המנוהל על ידו. חרף המלל הרב שהושפע מטעם ההגנה בנושא זה, אין כל אינדיקציה, כי להרשעת הנאשם השלכה כלשהיא על המשך תעסוקתו בעסק שבבעלותו.

בפסק הדין רע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), התייחס לכך בית המשפט העליון, כב' השופט א' שהם, כדלקמן:

יש להתייחס לנזק המוחשי-קונקרטי העלו ל להיגרם למבקש ואין להידרש לאפשרויות תיאורטיות, לפיהן עלול להיגרם לו נזק כלשהו בעתיד.

הדברים יפים גם לעניננו.

אשר על כן - אין בית המשפט מוצא עילה להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.

מדיניות הענישה ומתחם הענישה הנוהג

לענין הצורך להחמיר מדיניות הענישה הנהוגה בסוג זה של עבירות המכונה "צווארון לבן", שיש בהן פגיעה בקנינו ובכספיו של נפגע העבירה, ראה ע.פ. 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן ואח', פ"ד נח(3) ע' 245:

עמוד 5

בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגיעה בגוף וברכוש הינם עבירות שמתחייבת בגינם ענישה חמורה כדי להרתיע מפני סיכון שלום הציבור ובטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארון לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הנו רב ביותר.

לעתים דווקא מעשי עבירה כאלה זוכים בבתי המשפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולא ימון שהציבור רוכש למערכות המשק והשלטון הוא רב ביותר. נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב מעללים, הגוזל מיליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבקע לעתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו, יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך יחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור.

עבירות המרמה והזיוף נושא כתב האישום כגון אלה שעבר הנאשם מחיבות, על דרך הכלל, רכיב של מאסר בפועל, שינוע בין שנה ועד חמש שנים, וכן עיצומים כספיים מרתיעים.

על אחת כמה וכמה במקרה דנן, כאשר המדובר בעבירות שנעברו בנסיבות בהן נלווה להן כיעור מיוחד - תוך ניצול ציני של פטירת המנוח ונסיון להונות את שאריו כבר במהלך תקופת ימי ה"שבעה" בה אבילים על לכתו.

הפסיקה אליה הפנו הצדדים אינה דומה, בנסיבותיה, לעבירות דנן.

מקרים שכללו הסתבכות בעבירות מרמה וזיוף בהיקף ניכר, נגזרו, הלכה למעשה, עונשים חמורים, הכוללים הן מאסר לתקופות לא מבוטלות והן עיצומים כלכליים. ראה לענין זה:

- ע.פ. 7160/10 **סמילא נ' מדינת ישראל** (2012), נאשם נדון בגין עבירות של זיוף ומרמה, לצורך העברת מניות בתאגיד שלא כדין, לעונש מאסר בפועל בן חמש שנים, עיצומים כספיים בסך כולל של 170,000 ₪;
- ע.פ. 32283-11-09 **שקדי נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד** (2010), בית המשפט המחוזי בתל-אביב החמיר ענישה בגין עבירות של זיוף ושימוש במסמך מזויף, לצורך ביצוע עסקת מקרקעין, ל- 38 חדשי מאסר בפועל וקנס בן 250,000 ₪, לנאשם בן 68 בעל עבר פלילי זניח;
- ת.פ. 2347-03-10 **מדינת ישראל נ' רימון** (2010), נאשם נדון בגין עבירות של מרמה וזיוף, פדיון כספי קופות גמל שלא כדין, לענשים של 47 חדשי מאסר בפועל וקנס בסך 300,000 ₪. בית המשפט הדגיש, כי עונש הנאשם שהוסכם קל, עד שבית המשפט לא היה מאמץ ההסדר, אלמלא היכולת לאזן המאסר עם הטלת ענישה כספית בסכום ניכר;
- ת.פ. 41401-06-12 **מדינת ישראל נ' ספדי** (2013), הנאשם, סוכן ביטוח, נדון בגין עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף, ועוד, עלכך שזיף חותמות בנק על מסמכים לצורך רישוי רכב

ומסמכי ביטוח, נשפט למאסר בפועל בן 30 חדשים;

- ת.פ. 7933/08 **מדינת ישראל נ' רפאלי** (2012), הנאשם נדון בגין עבירות מרמה וזיוף, על כך שהשתמש ביפוי כח מזויף לצורך העברת זכויות במקרקעין, לעונש של מאסר בפועל בן 15 חדשים;
- ת.פ. (כפ"ס) 2951/03 **מדינת ישראל נ' ברנס** (2013), נאשם נדון בגין 11 מקרים של קבלת דבר במרמה, 9 עבירות זיוף ועוד, לעונש מאסר בפועל בן 4 שנים וענשים נוספים;
- בגזר הדין ת.פ. (ראשל"צ) 1063/07 **מדינת ישראל נ' חזיזה** נדון נאשם שהתחזה לסוכן ביטוח והונה את נפגעי העבירה תוך הוצאת כספים במרמה מהם לעונש מאסר בן 4 שנים וענשים נוספים;
- בפסק הדין עפ"ג (מחוזי באר שבע) 36792-12-11 **מלול נ' מדינת ישראל** אושר עונש בן 4 שנות מאסר על נאשם שעבר עבירות מרמה בכרטיס אשראי;
- בפסק הדין ע.פ. 6941/04 **מדינת ישראל נ' פורטל** החמיר בית המשפט העליון עונשה של נאשמת אשר, בהיותה סוכנת ביטוח, גנבה, בשיטתיות, כספים של לקוחותיה, בסך כולל של למעלה ממיליון ₪, מעונש מאסר בן 25 חדשים שהוטל עליה בבית המשפט המחוזי, לעונש כולל בן 40 חדשים, חרף כך שמרבית הסכומים שנגנבו הושבו לבעליהם. הנימוקים המרכזיים לכך היו רצדיביזם וכן העובדה, כי הנאשמת ניצלה את אמונם של לקוחותיה.
- בפסק דינו של בית המשפט העליון רע"פ 2863/10 **אברמשוילי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אושר פסק דין של בית המשפט המחוזי בתל-אביב בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, במסגרתו הוחמר ענשו של נאשם אשר הגיש צוואה מזויפת לבית המשפט, בליווי תצהיר כוזב ל-4 שנות מאסר בפועל וקנס כספי בן 40,000 ₪;
- בגזר הדין ת.פ. (תל-אביב) 1310-04-11 **מדינת ישראל נ' סמיונוב ואח'** (פורסם במאגרים) נדונו שני נאשמים שהורשעו בעבירות מרמה וזיוף, אשר באו ידי ביטוין בזיוף חוזה מכר דירה, במסירת תצהירי שקר לבית המשפט וכן מסירת עדות כוזבת - לעונשי מאסר בפועל בני 40 חדשים ו-24 חדשים. בית המשפט שם קבע מתחם ענישה המגיע עד 60 חדשי מאסר בפועל בגין אותה מסכת עבירות;
- בגזר הדין ת.פ. (תל-אביב) 28241-07-10 **מדינת ישראל נ' פדלון** (פורסם במאגרים) נדון נאשם שהגיש לבית המשפט צוואה מזויפת, תצהירים כוזבים ומסר עדות שקר, לעונש מאסר בפועל בן 27 חדשים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 415,000 ₪;
- בגזר הדין ת.פ. (תל-אביב) 13932-08-09 **מדינת ישראל נ' אבירם** (פורסם במאגרים) נדון נאשם אשר מסר שטר מזויף ללשכת הוצאה לפועל למימוש וכן תצהיר כוזב לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 285,000 ₪;
- בגזר הדין ת.פ. (נצרת) 5849-11-12 **מדינת ישראל נ' נוהי** (פורסם במאגרים) נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של זיוף, מרמה, התחזות לאחר ועוד, בגין כך שזייף מסמך במטרה להתחמק מההוצאות לריצוי מאסר בפועל שהוטל עליו, לעונש מאסר בפועל בן 12 חדשים;

· בגזר הדין ת.פ. (ירושלים) 2982/99 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (פורסם במאגרים) נדון נאשם שהורשע בעבירות של זיוף, מרמה, בידוי ראיות ועדות שקר, בכך שהציג לבית המשפט חוזה מזויף ובהתאם לו טען כי רשאי להחזיק בדירה, לעונש מאסר בפועל בן 7 חדשים. יצוין, כי באותו מקרה המדובר היה בנאשם הסובל מנכות משמעותית, ומבעיות רפואיות לרבות בעיות בתחום בריאות הנפש;

· בגזר הדין ת.פ. 54903-09-12 **מדינת ישראל נ' פורטנוי** נדון נאשם אשר הציג אישורים רפואיים מזויפים לממונה על עבודות השירות בשב"ס, במסגרת עתירת אסיר שכוונה כנגד החלטה להפקיע צו ריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, לעונש מאסר בן 10 חדשים בפועל בצירוף עיצום כספי בסך 10,000 ₪;

· בגזר הדין ת.פ. 35548-03-11 נדונה נאשמת אשר קיבלה, במרמה, כספים בסך כולל בן 18,000 ש"ח ו-700 דולר ארה"ב, בין היתר, באמצעות זיוף שיק - לעונש מאסר בן 22 חודשים בפועל, בצירוף ענשים נוספים.

· בפסק הדין עפ"ג 20668-06-15 **שילון נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים), אישר ביהמ"ש המחוזי עונש מאסר כולל בן שלוש שנים (מתוכו גם שנה בגדר הפעלת מאסרים מותנים בחופף אלה לאלה) בגין מספר מעשי מרמה, במסגרתם נגזלו סכומים בסך כולל בן 87,000 ₪ מאדם מבוגר, וכן נערך נסיון לזייף שק נוסף על סך 91,000 ₪. עוד הושתו על המערער שם עיצומים כספיים בסך כולל בן 20,000 ₪. באותו מקרה, נקבע מתחם ענישה עד חמש שנות מאסר בגין עבירות אלה.

בית המשפט מוצא לאמץ את מתחם הענישה שנקבע בגזר הדין בענין שילון שהובא לעיל, גזר דין שערעור ההגנה כנגדו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, בין שנה לחמש שנות מאסר, בתוספת עיצומים כספיים מרתיעים. באותו מקרה, המדובר היה במרמה בהיקף כספי דומה להיקפו במקרה דנן.

טווח הענישה במסגרת ההסדר

כאמור, במסגרת ההסדר הוסכם בין הצדדים, כי המאשימה תטען לעונש מאסר בן שישה חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות, כרף עליון במסגרת ההסדר; ואילו ההגנה תהיה רשאית לטעון כראות עיניה.

לנוכח הפסיקה שהוצגה לעיל, חורג ההסדר לקולא, במידה ניכרת, ממתחם הענישה במסגרת מדיניות הענישה הנוהגת.

אם לא יחרוג בית המשפט מטווח הענישה שסוכם בין הצדדים, יהיה זה לנוכח ההלכות שעניין כיבוד הסדרי טיעון, וכן הנסיבות הנוספות שהוצגו מטעם ההגנה, בן היתר, כי המדובר באירוע יחיד בו נתפס הנאשם, אשר ניהל, עד כה, חיים אזרחיים עמלניים, ולא הסתבך עם החוק, וכן לנוכח מצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, כעולה מהמוצגים שהוגשו מטעם ההגנה במסגרת פרשת העונש.

קביעת הענישה הספציפית במסגרת הטווח המוסכם בהסדר

לנוכח חומרת העבירות, וכן קביעות בית המשפט בנוגע למתחם הענישה הראוי, שהובאו לעיל - אין בידי בית המשפט לקבל המלצת שירות המבחן למבוגרים להשית על הנאשם עונש שיקומי, בדמות צו של"צ.

עם זאת, נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולות מן המסמכים שהוצגו וכן הודאתו באשמה ונטילת האחריות מצדו, כמו גם העובדה, כי למרבה המזל, בסופו של דבר, לא נגרם נזק לבני משפחת המנוח - יביאו להקלה מסוימת במסגרת טווח הענישה שסוכם בין הצדדים.

עוד מוצא בית המשפט להשית על הנאשם, עונשים צופים פני עתיד בדמות מאסר מותנה וכן עיצום כספי מסוג פיצוי למשפחת המנוח, נפגעת העבירה, בסכום שסוכם במסגרת ההסדר.

לאחר שבית המשפט שמע טענות הצדדים; עיין בטענות התביעה בכתב; עיין בראיות שהוצגו מטעם ההגנה; עיין בתסקיר שירות המבחן למבוגרים ובחוות דעת הממונה על עובדות השירות בשב"ס; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

א. 4 חדשי מאסר בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם המאסר בדרך של עבודות שירות, ב"מרכז יום לקשיש" באר-שבע רח' דרך השלום 15, פינת רח' גולומב, 5 ימים בשבוע, 08:30 שעות ביום. על הנאשם להתייצב, ביום 02.11.17, שעה 08:00, במשרד הממונה על עבודות השירות במחוז דרום בשב"ס, ומשם ימשיך לריצוי העבודות בהתאם להנחיות שיקבל. הנאשם מוזהר, כי אי התייצבות לריצוי עבודות השירות; אי שמיעה להוראות הממונים עליו במשרד הממונה על עבודות השירות או במקום ריצוי עבודות השירות; אי שיתוף פעולה עם משרד הממונה על עבודות השירות בכל ענין שהוא, לרבות מסירת בדיקות - עלול להביא להפקעה מנהלית של צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א;

ד. פיצוי למשפחת המנוח בסך 15,000 ₪. ישולם עד ליום 01.04.18.

המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט, בתוך 14 יום מהיום, פרטי נציג המשפחה אליו יש להעביר הפיצוי.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.